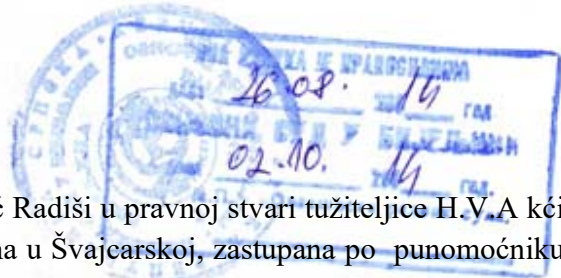

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BIJELJINI
Broj: 80 0 P 047384 13 P
Bijeljina, 18.07.2014. godine

Osnovni sud u Bijeljini, po sudiji Bojičić Radiši u pravnoj stvari tužiteljice H.V.A kei D. iz S., Republika Makedonija, sada nastanjena u Švajcarskoj, zastupana po punomoćniku **Almi PRNJAVORAC, advokatu** iz Tuzle, protiv tuženog H-V Đ. D. sin R. iz B. sada nastanjen u Švajcarskoj, zastupan po punomoćnicima M.V advokatu iz Bijeljine i A. M., stručnom saradniku u Advokatskoj kancelariji M.V., radi razvoda braka, nakon zaključenja glavne rasprave održane dana 11.07.2014.g. u prisustvu punomoćnika tužiteljice advokata Alme Prnjavorac i punomoćnika tuženog advokata V.M, donio je dana 18.07.2014. godine, sledeću

P R E S U D U

RAZVODI SE brak zaključen između tužiteljice H.V.A iz Skopja, Republika Makedonija sada u Švicarskoj i tuženog H-V.Đ.D. sin R. iz B., sada nastanjen u Švajcarskoj, koji brak je zaključen 07.11.2008.g. u Bijeljini i zaveden u Matičnoj knjizi vjenčanih koja se vodi za Matično područje Bijeljina pod rednim brojem 3.. za 2008.g.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Nalaže se Matičnom uredu u Bijeljini da ovu presudu sprovede u Matičnoj knjizi vjenčanih koja se odnosi na parnične stranke.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je ovom sudu, preko punomoćnika, dana 01.04.2013.g. podnijela tužbu protiv tuženog radi razvoda braka. Punomoćnik tužiteljice je predmetnu tužbu uredila u subjektivnom smislu na ročištu održanom dana 18.06.2014.g., na kom ročištu je izvršila i uređenje tužbenog zahtjeva, postavivši tužbeni zahtjev naveden u izreci presude. Pri postavljenom tužbenom zahtjevu punomoćnik tužiteljice je ostala do zaključenja glavne rasprave predloživši da sud isti u cjelosti usvoji kao osnovan. U tužbi i tokom postupka punomoćnik tužiteljice je istakla da su parnične stranke zaključile brak u Bijeljini 07.11.2008.g., da tokom trajanja bračne zajednice isti nisu dobili zajedničku djecu, niti imaju

usvojene ili djece nad kojima je produženo roditeljsko staranje. Bračna zajednica je faktički prekinuta par mjeseci prije podnošenja tužbe te parnične stranke od tada nemaju nikakav kontakt. Tužiteljica je u međuvremenu zasnovala vanbračnu zajednicu sa drugom osobom, iz čega slijedi da su bračni odnosi teško i trajno poremećeni, usljed čega je zajednički život postao nepodnošljiv.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tuženi je preko punomoćnika istakao da osporava navode iz tužbe u dijelu koji se odnosi na tvrdnju tužiteljice da su njihovi bračni odnosi teško i trajno poremećeni i da je zajednički život postao nepodnošljiv, zbog čega je naveo da nije saglasan sa razvodom braka, jer smatra da se trenutni neporazumi mogu prevazići. Saglasno navedenom, punomoćnik tuženog je u završnom izlaganju istakla da nisu ispunjeni uslovi za razvod braka, koji su propisani zakonom, te je predložila da sud presudom odbije tužbeni zahtjev.

Tokom postupka sud je izvršio uvid u Izvod iz Matične knjige vjenčanih broj 02... izdat od Matičnog ureda u Bijeljini dana 03.04.2013.g., a uvidom u isti sud je utvrdio da su parnične stranke dana 07.11.2008.g. zaključile brak u Bijeljini, koji brak je zaveden u Matičnoj knjizi vjenčanih koja se vodi za Matično područje Bijeljina pod rednim brojem 390. za 2008.g. Prilikom zaključenja braka, a na osnovu člana 43. stav 2. Porodičnog zakona Republike Srpske tuženi je svom prezimenu „Đ.“ dodao prezime tužiteljice „H-V“.

Članom 52. Porodičnog zakona (Službeni glasnik Republike Srpske, broj 54/2002), propisano je da bračni supružnik može tražiti razvod braka ako su bračni odnosi teško i trajno poremećeni usljed čega je zajednički život postao nepodnošljiv.

Među parničnim strankama je nesporno da isti već duže vrijeme ne žive zajedno odnosno da je bračna zajednica prekinuta, s tim što tužiteljica tvrdi da je u međuvremenu zasnovala vanbračnu zajednicu sa drugom osobom, a sem toga je nesporno da parnične stranke nemaju zajedničku maloljetnu ili usvojenu djecu, kao ni djecu nad kojom je produženo roditeljsko pravo.

Dakle, da bi bračni supružnik mogao tražiti razvod braka, neophodno je ispunjenje dva uslova i to teško i trajno poremećeni bračni odnosi, kao objektivna pretpostavka i nepodnošljivost zajedničkog života, kao subjektivna pretpostavka. Teška i trajna poremećenost bračnih odnosa su uzrok za razvod braka ako prouzrokuju nepodnošljivost zajedničkog života, koja nepodnošljivost predstavlja osjećaj na strani jednog ili oba bračna supružnika, s tim što je, kao osnov za razvod braka, dovoljno da ta nepodnošljivost postoji na strani samo jednog bračnog supružnika.

Imajući u vidu da parnične stranke tokom trajanja bračne zajednice nisu dobile zajedničku djecu, da je bračna zajednica faktički prekinuta oko 18 mjeseci, bez ikakvih međusobnih kontakata u navedenom periodu, te da je tužiteljica u međuvremenu zasnovala vanbračnu zajednicu sa drugom osobom, sud je mišljenja da su ispunjena oba kumulativna uslova za razvod braka propisana članom 52. stav 1. Porodičnog zakona. Nepodnošljivost zajedničkog života je dobila trajan karakter, a za razvod braka je sasvim dovoljna činjenica da tužiteljica ne želi nastavak bračne zajednice, što je manifestovala neuspostavljanjem bilo kakvog kontakta sa tuženim, kao i zasnivanjem nove vanbračne zajednice.

Na osnovu svega izloženog sud je donio presudu kao u izreci.

Na ročištu održanom dana 11.07.2014.g. sud je odbio prijedlog punomoćnika tužene za odlaganje ročišta za glavnu raspravu. Naime, na pripremnom ročištu održanom dana 18.06.2014.g. sud je usvojio prijedlog punomoćnika tuženog da se na ročištu za glavnu raspravu izvede dokaz saslušanjem parničnih stranaka. Na osnovu medicinske potvrde izdate 25.06.2014.g. od Dr. Med P.L iz Ciriha, Švicarska proizilazi da tuženi nije bio u mogućnosti pristupiti na ročište zbog trenutnih medicinskih problema u vezi sa dijabetesom tipa I, i redovnih injekcija u oči.

Međutim, na istom ročištu sud je odbio prijedlog punomoćnika tuženog za izvođenje dokaza saslušanjem parničnih stranaka, koji prijedlog je po stavu ovog suda suvišan. Radi se o rješenju koje se odnosi na upravljanje parnicom, pa sud nije vezan za rješenje doneseno na pripremnom ročištu kojim je usvojio dokaz saslušanjem parničnih stranaka, a na osnovu člana 198.stav. 3. Zakona o parničnom postupku. Naime, tužba u ovoj pravnoj stvari je podnešena 01.04.2013.g. i u tom periodu parnične stranke nisu preduzele bilo kakvu radnju u cilju ponovnog faktičkog uspostavljanja bračne zajednice, a kao što je već navedeno taj faktički prekid bračne zajednice je dobio trajan karakter koji je kod tužiteljice prouzrokovao njen subjektivni osjećaj o nepodnošljivosti zajedničkog života, što predstavlja dovoljan elemenat kao osnov za razvod braka.

Odluku o troškovima sud je zasnovao na odredbama člana 384. Zakona o parničnom postupku.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Okružnom sudu u Bijeljini putem ovog suda
u roku od 30 dana, računajući za tužiteljicu
od dana prijema, a za tuženog od dana donošenja iste.

S u d i j a
Bojičić Radiša